

Veselíčko a Slavkovice

(30. 11. 2020)

Dobré odpoledne, Borku. Dnes nabízím poslední tip ze série, která se snaží svými názvy propojit s Vaším pořadem *Vesele i vážně*.

Pojďme na Vysočinu. Vlak nás přiveze do blízkosti Žďáru nad Sázavou – vystoupíme na zastávce *Veselíčko*. Hned u vlakové zastávky si určitě všimneme hospody. Uvnitř je funkční orchestrion z roku 1850. Kdo by zašel do vesnice, najde kapli sv. Petra a Pavla z roku 1890. Co je dál zajímavé: *Veselíčko* je místo, odkud odtékají vody do dvou řek, resp. moří: do Labe (Severní moře) a do Dunaje (Černé moře). Je zde tedy rozvodí.

Jsme v místech, kde nevede turistická značka. Po málo frekventované silnici se vydáme k *Slavkovicím*. Budeme přecházet železniční trať č. 256. Ve *Slavkovicích* jsem byl loni i proto, že se tam narodil a v mládí žil můj dědeček. Pochází odtud malíř Oldřich Blažíček (1887 – 1953). Pamětní tabule připomíná učitele Josefa Koněrzu (1858 – 1948), který zde působil. Do *Slavkovic* nastoupil roku 1879 a prožil zde téměř celý aktivní život. Byl uznáván jako spisovatel, překladatel, národní buditel. Právě Josef Koněrza byl prvním učitelem Oldřicha Blažíčka – Blažíčkovi se později stěhovali do *Veselíčka*.

Další zajímavou osobností *Slavkovic* je Method Kaláb (1885 – 1963), tvůrce dokonalé české knihy, typograf. Na návsi si nelze nevšimnout pomníku. Je to velký kámen s textem, který připomíná další osobnost obce. Karel Sáblík (1871 – 1932) byl členem říšské rady (tedy za Rakouska-Uherska), zemského sněmu, člen senátu za 1. Československé republiky.

Dalším místem, kam dojdeme, jsou Petrovice. Zde je zvonička z roku 1876. To už jsme blízko Nového Města na Moravě, které je cílem dnešní trasy.